

: menighetsblad for Bønes - 5/04 - årgang 1

BØNESBLADET

TEMA: ALLEHELGEN

med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

I himmelen

Ena Barrie Hennes (79) har sin mor, ektemann og datter i himmelen. For henne er troen på det evige liv den absolutte støtte i sorgen over de kjære døde.

Side 6-7

Embetskorset

Bjørvinprostene har fått embetskorset av biskopen. Korset skal henge rundt Fana-post Per Barsnes' hals til en etterfølger overtar det vakre kjedet.

Side 5

Beundrer Sunniva

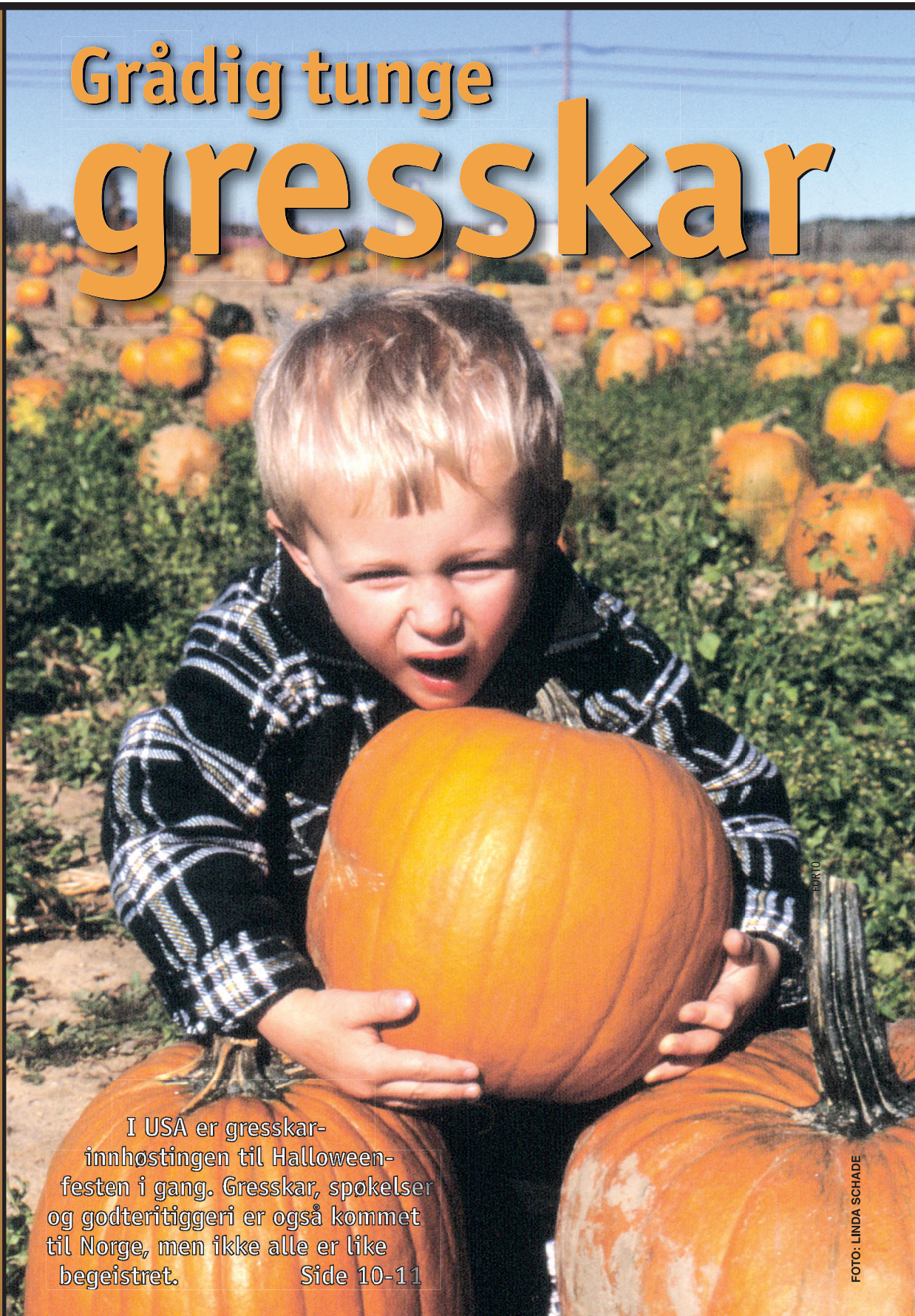
Kunstner Kjell Stig Amdam har laget en rekke motiver av Bergens skytshelgen St. Sunniva. Han har et nært forhold til henne og mener hun er et godt forbilde for oss kristne.

Side 8-9

HVEM-HVA-HVOR side 13
KALENDER side 16

Grådig tunge gresskar

I USA er gresskar-innhøstingen til Halloween-festen i gang. Gresskar, spøkelser og godteritiggeri er også kommet til Norge, men ikke alle er like begeistret.

Side 10-11

FOTO: LINDA SCHADE

Leder

Velkommen biskop Køhn - og kapellan Møgster

Når dette skrives har den sterkt mediafokuserede striden rundt biskop Rosemarie Køhns besøk til Hareid funnet en løsning. Tilbake sitter en rekke tapere og den største av alle er Kirken.

AV KARL JOHAN KIRKEBØ

For en ting er i alle fall helt sikkert, en slik tullestrid gjør det ikke mer attraktivt å oppsøke kirken. I tillegg til den uheldige polarisering den skaper innad.

La det først være sagt: Kapellan Møgster står trygt på Den norske kirkes offisielle syn i homofilisaken og han er kirkerettslig i sin fulle rett når han ikke vil ha biskop Køhn på prekestolen når han er ansvarlig for gudstjenesten. Om det var klokt det han gjorde er et helt annet spørsmål.

Lav terskel

For meg har det vært naturlig å tenke gjennom hvordan vi vil at Bønes kirke skal være i lys av denne episoden. Vi har i vår visjon sagt at vi skal være åpne og tilstede. Dette betyr for meg at vi har en lavest mulig terskel uten at vi går på akkord med de sentrale læresetningene. Jeg hadde med glede sett Rosemarie Køhn i Bønes kirke, og jeg inviterer også gjerne kapellan Møgster. Men det er viktig for meg at vi i mangfoldet tar vare på hverandre med en gjensidig respekt og en grunnleggende toleranse. Forskjellig syn i mange saker gjør oss ikke til bedre eller dårligere mennesker - eller for den saks skyld mer eller mindre kristne. Og i mine øyne heller ikke mer eller mindre egnet til å forrette gudstjeneste.

Kirke for de mange

Jeg ønsker at Bønes skal forbli en romslig og åpen folkekirke. Mitt håp er at vi skal kunne beholde lave terskler og heller bygge ned det som gjør det unaturlig for mennesker å søke kirken enn stille sterkere konformitetskrav. Jeg ønsker en kirke for de mange og ikke for de få. Og det kan vi kun klare om vi kan ha gjensidig respekt for hverandre og akseptere at det på en del spørsmål er forskjellige syn.

Velkommen til Bønes kirke alle sammen.

Tradisjonsrik

Ungdomsklubben kombinerer snart 50-årige tradisjoner med en bemerkelsesverdig evne til stadig å være et aktuelt og ettertraktet tilbud for ungdom. Som hovedleder kjenner jeg meg privilegert.

AV KJARTAN STEFFENSEN

Mange unge har utviklet sin personlige tro gjennom årene i Klubben og vårt lederkurs har utdannet hundrevis av ledere til kristent ungdomsarbeid. Nye medlemmer i konfirmasjonsalder blir tatt opp i førsteårsgrupper hver høst. Medlemskap forplikter; Klubben skal prioriteres høyt, som nummer tre etter hjem og skole. Etter et år som førsteårsgruppe blir man automatisk andreårsgruppe. Deretter fortsetter mange på lederkurset. Med den kompetansen dette gir fortsetter mange videre i Klubben i ulike lederverv.

Vi er mange i Klubben i dag: om lag 182 aktive «klubbiser» fordelt på en ledergjeng på 59 personer. I tillegg har vi startet opp igjen Tria med 12 medlemmer (må ikke forveksles med Tria-kor), et tilbud til 8. klassinger som en forsmak på en klubbgruppe.

Unge leder unge

Tre ting er særlig viktig med Klubben: De unge skal ledes av unge, vi har små grupper der trygghet og vekst får de beste vilkår og forkynnelsen har sin rot i Bibel Bønn og Brorskap.

Lederne i Klubben er unge, fra 17-24 år. Dette har for oss vist seg å være en svært vellykket strategi. I

en viktig tid av livet, følges medlemmene tett opp hver eneste uke, av ungdommer som er litt «voksne», men som de samtidig føler de kan være på bølgelengde med. Lederne blir naturlig forbilder, også i trosliv. Slik blir lederen en medvandrer.

Gruppene, det nære og trygge fellesskapet, er kjernevirksomheten i Klubben. Gruppemøtene foregår hjemme i privaten. Her har vi andakt, mat og lek, bønn. En huskeregel er at vi på alle arrangementer skal ha det gøy, lære noe, få noe fra Gud!

Friluftsturer

Gruppene har gruppeturer. Det er

Aktuelt

Bønesbladet nr 5/04

Bladet utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Lokalredaksjon:

Helge Kolstad, Sigmund Austrheim og Karl Johan Kirkebø

Levering av stoff:

Stoff kan leveres menighetskontoret, evt. e-post: bones.menighet@bkf.no. Bilder skannes/tas inn med høy oppløsning.

Sentralredaksjon:

Redaktør: Anne Myklebust Odland
Red.råd: Hans J. Morvik, Jan-Erik Lien, Lisen Skarstein og Gulborg Aarli, Frode Høyte, Dag Vaula, Sigmund Austrheim, Sverre Trætteberg.
Tlf. 55 27 04 07 - Mob. 412 16 644
Epost: amyland@online.no
Lokal kontaktinformasjon: Se side 13

Grafisk produksjon:

Dragefjellet Produksjon
Tlf: 55 23 25 47
Epost: post@dragefjellet.no
www.dragefjellet.no
Trykk: Grafisk Trykk, Straume

Neste nummer: 23. november
Stoffdeadline: 5. november

- men ikke utdatert

på tur vi virkelig blir kjent med hverandre. Samlet rundt stearinlyset blir ikke kristendommen lenger bare noe som er fjernt og vanskelig, men nært og meningsfullt.

Ellers er turene preget av friluftsliv og aktiviteter som sveiser gruppen sammen. I vårsemesteret er det fellesmøter for hele Klubben, påsketur, vårmanøver, og en ukes fottur i høyfjellet. Nå i

høst har vi fellestur til Skorpen utenfor Bergen, utforming av flere gudstjenester i Storetveit og Bønes kirke, fester, foreldremøter, ledermøter og en felles lederweekend. Aktivitetsnivået er høyt, lysbildeseriene blir lange, og minnene mange.

Samtalen er et fundament i Klubben. Vi har mange fortrolige gruppesamtaler om kristne temaer. Det som blir sagt skal holdes innenfor gruppen.

Lederkurs

Klubben har lang erfaring å bygge sitt arbeid på. Denne kunnskapen formidles årlig til et nytt kull av kommende ledere gjennom et ettårig og utfordrende lederkurs (LK). Metodene på kurset inkluderer andakter, bibeltimer, foredrag, instruksjoner, gruppearbeid, gruppepresentasjoner, praksis. Medlemmene undervises i sentrale kristne emner, sjelesorg, pedagogikk, ledelse og samarbeid/kommunikasjon. Sentralt står også utfordrende friluftsliv som skiturer, overnatting ute vintertid, teltturer, samt en ukes brevkurs som drives med egne instruktører.

En stadig rekruttering av ledere er viktig for å skape et ungdomsarbeid av den kvalitet vi ønsker. Et tegn på at vi har noe å fare med i Klubben fikk vi gjennom den gledelige tildelingen av Institutt for Kristen Oppseding sin Dåpsopplæringspris for 2001.

Jeg håper vi vil klare å holde fast ved klubbarbeidets mange kvaliteter, slik at også nye medlemmer kan få like mye glede, tanker, opplevelser, tilhørighet og personlig ballast som jeg har fått gjennom min tid i Klubben. ●

«Drop in»-kor på gudstjenesten 31.oktober

Flere i menigheten har fortalt at de ønsker å synge i kor i kirken, men at de ikke har tid til å øve. Søndag 31. oktober kommer sjansen!

AV YNGVILD WATTUM STUKSRUD

Vi har et ønske om å sette sammen et forsangerkor til gudstjenesten. Det er meningen at dette skal være helt uforpliktende, og det er ingen påmelding. Om du vil være med er det bare og troppe opp en time før gudstjenesten begynner, altså kl 10.00.

Koret skal i hovedsak synge unisone, og kanskje også noen firstemte sanger fra den blå salmeboken. Siden dette er første

gang vi har et slikt prosjekt blir lista lagt lavt. Søndagens karakter kommer til å være rolig og innadvendt og vi kommer derfor til å synge en del sanger brukt til Taize.

Salmer/repertoar blir lagt i informasjonsstativet i kirken, så om du ønsker å se litt på sangene før samme dag kan du hente de der.

Alle er velkomne! ●

Etterpåklokskap er også ein slags klokskap. Eg må innrømme at eg tenkte på dugnadskyrkje som ein litt skral idé. Dugnadskyrkje på Bønes! Endå ei kyrkje!

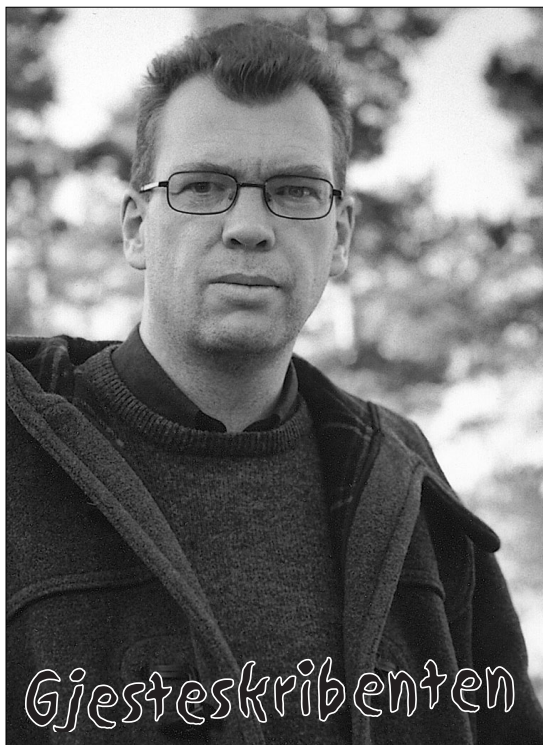
AV FRODE GRYTTE

Står ikkje mange kyrkjer nesten tomme store delar av tida? Kan ein ikkje heller forsøke å fylle dei tomme kyrkjene med folk?

Seinare slo det meg at Bønes mest utmerkar seg ved mangelen på møteplassar. Det nærmaste du kjem ein møteplass på Bønes, er ein og annan fellesgarasje. Eller eit busskur ein sur oktoberdag. Eller kassa på Rimi laurdag ettermiddag. Det gir ikkje rare rommet for samhandling med andre.

Slik har ei dugnadskyrkje ei oppgåve, ein funksjon, ein misjon, langt ut over det som tradisjonelt har vore kyrkjas oppgåve. Men no står kyrkja der, og det er på tide å gå vidare. Eg meiner at kyrkjas kvinner og menn i tida framover bør arbeide med det som må vere ei naturleg vidareføring: Ein dugnadspub!

Eg tullar ikkje. Eg er ikkje ironisk. Kor mange tusen bur det på Bønes og Kråkenes? Om Bønes var ein bydel midt i Dublin, kor mange pubar ville du ikkje finne der? Det ville vere to i Våkleiva, det ville vere fem langs vegen opp Bøneskogen, det ville vere ein ved Bø-

Frode Grytten er fødd i Bergen i 1960 og vaks opp i Odda. Sidan 1986 har han budd på Bønes. Han har vore journalist i Bergens Tidende og er nå forfattar på heiltid.

Dugnads- pub neste!

neshallen, to på Toppen, ein i Bønesheia, tre ved senteret. Sjølv om Bønes var ein del av utkant-Dublin, ville det ha yngla av pubar.

Det gjør det ikkje. Bønes har ei tamed-heim-pizzasjappe som sikkert er grei nok. Eg veit ikkje, eg har aldri vore der. Bønes har dugnadskyrkje, rikets sal og levande ord på alle kantar. Men Bønes har ingen pub. I norske

hovud har puben vore synonymt med drikk, synd og djevelskap. Preiket om synd er i grunnen svært synd.

Publivet handlar mest om eit fellesskap, om å lage eit lite samfunn som forlengar livet på gata, ein offentlig plass under tak, eit public house for dei som har ein time eller to å slå i hel. Puben er ein open klubb, ein plass der folk av alle slag kan møtast. Høg og låg, rik og fattig, edru og full. Om-trent som i ei kyrkje.

På puben treffer ein kvarandre med gjensidig respekt og på like fot. Puben er ikkje heime, men heller ikkje borte. Det er ein sjeners møtestad midt i mellom. Derfor oppfører du deg høflig, hyggelig og hederlig på puben.

Nokre nordmenn har misforstått alt dette. For einskilde er puben ein plass for å bli kanon, ei bule, ein arena for å gå amok. Men det treng ikkje vere slik. Reis ut på landsbygda i Irland, og sjå korleis puben fungerer som navet i det sosiale livet, som staden der alle kan møtast. Også den lokale pateren stikk innom, etter ei søndagspreike kan han godt unne seg ei Guinness.

Du kan setje mange minus ved alkohol som sosial smøring. Men det spørst om ikkje ein burde sjå meir fordomsfritt på det i 2004, og innrømme alle plussa ved til dømes å ha ein pub i nærmiljøet. I Dublin kallar ein øl for flytande poesi! På Bønes kunne folk hatt godt av å ha ein alternativ møteplass! Så det er bare å finne fram spaden og ta det første taket. Dugnadspub no! ●

Embetskors

til prostene

Prostene i Bjørgvin har fått embetskors. Korset kan bæres på prestekjolen og på rundsnippskjorten.

AV PER BARSNES

Bjørgvin-biskop Ole. D. Hagesæther delte ut embetskorsene til prostene under en enkel kveldsgudstjeneste i Nykirken i slutten av august i anledning høstens første prostemøte.

Korset skal følge embetet. Når nåværende proster slutter, skal korset overleveres til etterfølgeren.

Keltisk inspirert

Prostens embetskors er laget i Hyllestad i Sogn. Det er formet i stein og festet til en sølvlenke.

PER BARSNES

Utformingen av korset er inspirert av de keltiske steinkorsene som står flere steder langs Vestlandskysten: Korsarmene er forbundet med en ring.

Ringene kan stå som uttrykk for det evige.

Budskapet blir da at korset til alle tider står som forsoningens og den eneste frelses tegn. ●

Hva vet vel du om savn?

-Det ville kanskje noen spørre.

Hva vet vel du om å bli gammel?

Kanskje ikke så mye, men da denne oppgaven ble gitt meg på et kurs, ville jeg forsøke å tenke med en annens hode og kjenne med en annens hjerte. Inspirert av mennesker jeg har møtt ble det til en liten fortelling som begynte slik: Langt borte såg eg ... Dette forteller Eli Heggdal, daglig leder i Birkeland menighet.

Langt borte

Langt borte såg eg at ho kom gåande langs vegen. Først måtte eg sjå to gonger, for det var noko nytt over henne. Var ho ekstra glad i dag?

Frå plassen min, i kjøkkenkroken, kan eg sjå ho. Over gardinkappa har eg utsyn til langt ut i svingen, der ho kjem med bestemte steg. Så stoppar ho – plukkar med seg nokre prestekragar. Ho smiler med heile seg. Eg må nesten smile eg og.

Eg har venta i mange dagar no. Har vore aleine med tankane mine. Katten og eg. Den tomme stolen. Ein kaffikopp på bordet. Den er min. Eg har granska vegen kvar einaste dag. Snart kjem ho inn døra, og i nokre timar er ho berre mi.

Om litt kjem ho inn døra, og snart kjem ho til å seie – korleis har vi det i dag? Eg skal smile skeivt og seie at ein kan ikkje klage. Litt skral blir ein vel når det lir mot kveld. Ein får vere glad så lenge synet held, skal eg seie da. Så har ein kryssord og kan sjå kva som rører seg på vegen.

Eg vil ikkje klage. Timane er for heilage til det. No skal eg sitte og sjå på at ho steller. Kjenne at det luktur grønsåpe og kjenne varmen frå hendene hennar når ho skiftar bandasjen min. Eg kjenner at mi unge sjel ikkje er heime i denne rustne kroppen. Inne i meg er eg ein ungfole, som elskar livet, og saknar den kvinna eg delte det med. Men ho er ikkje meir.

Snart sit ho her, denne varme kvinna, som no kjem gåande langs vegen. Ho opnar døra og slepp litt av det levande livet innanfor. Når ho har vaska og stelt, skal ho sette seg her på kjøkkenet hos meg. Då har eg kaffien klar. Ho er som ei blomstereng og ein varm bris. Ho er eit smil, eit øyre, ei hand. Hjelpande hender. Ho skal til meg. ●

AV ELI HEGGDAL

Dahls Begravelsesbyrå

ETABLERT 1933

har som familiebyrå levert sine tjenester i mer enn 60 år i Fana og hele StorBergen.

Byrået har gjennom årene opparbeidet en bransjekunnskap som bidrar til en verdighet og stil som de som trenger oss vet å verdsette. Dette gjør vi på de pårørendes premisser, enten man vil at vi skal gjøre alt, eller man vil ha råd og delta selv i forberedelsene til gravferden.

TLF. 55 13 15 00

HELE DØGNET

APELTUNVEGEN 1, 5222 NESTTUN

STOR PARKERINGSPLASS

VI KOMMER OGSÅ TIL HJEMMEKONFERANSE

DAG / KVELD

Disponert Kjell Rein Dahl privat 55 10 25 95

Til ettertanke

Har mor, mann og

-Vi som har mistet våre kjære tenker ofte på dem. Ja, daglig. Men skikken med å tenne lys og minne dem på allehelgen er vakker. Man blir minnet om at det er en himmel over sorgen.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

Ena Barrie Hennes (79) oppvokst i Skottland, peker på fotografiet av moren sin Alice. En meget vakker ung kvinne med varme utstrålende øyne. Hun var det første store tapet Ena opplevde.

-Jeg var bare 18 år, broren min var 13. Mens vi satt rundt kjøkkenbordet og spiste aftens, fikk mor plutselig hjerneslag. Det var en forferdelig opplevelse, sier Ena.

I de neste åtte timene fulgte fire nye hjerneslag. Tapre Ena var hos moren hele tiden, også i dødsøyeblikket.

-Det er over 60 år siden, men ennå kjenner jeg sår, sier Ena.

Fra veggen plukker hun ned en liten ramme med et dikt og lar meg lese:

To mother

*To you who like a goddess fair,
Scattered sunshine bright and rare,
Whose loving care, whose healing
touch*

*Was always there when needed much
To those of us now left behind,*

*We in your love a solace find,
That tho' we're parted through the
years,*

*You share in all our joys and tears.
And so until once more we meet,
We lay our loved one at God's feet.*

-Det var et halvt år etter at hun døde. Jeg våknet midt på natten og kunne ikke sove. Jeg hadde så vondt inni meg. Da kom diktet til meg. Siden er det det diktet formidler, som holdt meg oppe. Troen min, sier Ena.

-Troen betyr alt for meg. For meg er det like naturlig som å puste. Jeg fatter ikke hvordan noen kan klare seg uten tro i sorg. Da må alt bli meningsløst, sier hun og legger til: -Jeg er så glad jeg fikk det inn med morsmelken. Min mors vesen var kjærlighet, bare ved

Reportasje

hennes eksempel lærte jeg hvilken retning jeg skulle følge på jord.

En dag for fellesskap

Da Ena var 20 år, kom hun nygift til Norge. Kirken, som var en naturlig del av livet hennes i Skottland, ble det også i Norge. Ena ble raskt med som frivillig i eldresamlingene, hjalp til med å smøre snitter og servere kaffe, og hun tok på seg verv i diakonatet. Alltid en trofast kirkegjenger.

-Prestefruen i Storetveit lærte meg å bli glad i de norske salmene. Særlig

«Den store hvite flokk», som vi synger på allehelgen er vakker, synes jeg, sier Ena og legger til:

-Det er en meget vakker skikk at man på allehelgen tenner lys på gravene. Selv om jeg daglig ber om at mine kjære har det godt hos Gud og takker for det de har gitt meg, er det en ekstra dag for ettertanke. Kanskje er dagen viktig for folk, fordi den skaper en form for fellesskap. De aller fleste har jo opplevd å miste noen, og på denne dagen viser man det - og blir sett av kirken, sier Ena.

Tøffe dødsfall

Flere tøffe dødsfall skulle følge i Enas liv. For 17 år siden mistet hun mannen sin mens de var på ferie på Mallorca, og for

datter i Himmelen

■ Allehelgen ble innført som helligdag på 800-tallet til minne om alle kirkens helgener. Dagen var en stor helligdag i Norge frem til 1771 og er avmerket på den norske primstaven 1. november. I dag markeres dagen første søndag i november med at vi minnes våre kjære som er gått bort. Navnene på de døde det siste året, leses opp under gudstjenesten.

ni år siden opplevde hun kanskje det aller tøffeste: Hennes eldste datter, Randi, 47 år gammel, døde helt uventet og etterlot seg to barn på 13 og 18 år.

-Du må be for meg mor, sa hun i tiden før hun døde. Jeg håper inderlig at hun er i himmelen og at hun sammen med Jesus skal ta imot meg når min tid kommer.

-Var troen også viktig i sorgprosessen da du mistet henne?

-Ja, men det var hardere, sier Ena stille. Foran henne på stuebordet ligger andaktsboken oppslått.

-Salme 139. Den har jeg lest i dag, sier Ena. -Om jeg sitter eller står så ser du meg, Herre, sier hun.

-Vet du? sier Ena. -Jeg tenker på bønnen «Take not thy holy spirit from me». For meg må det være det verste fortvilelsen å komme i. Å føle at Gud er fraværende. Jeg kan skjønne at enkelte kan føle det. Men selv har jeg aldri vært sint på Gud. Det takker jeg min mor for, sier Ena. ●

DIKT: Ena med diktet hun skrev til moren, et halvt år etter at hun mistet henne.

En virkelighet bak død og grav

Som diakon i Storetveit og Bønes menigheter, har Reidun Laastad Dyvik opplevd hvor viktig allehelgen er for dem som har mistet noen av sine kjære, særlig det siste året.

-Det er som om sorgen deres blir tatt skikkelig på alvor denne dagen. Da er det rom for å stanse opp, rom for de sørgende i menigheten på en annen måte enn ellers i høymessene, sier hun.

Flere markeringer

I Storetveit markeres ikke bare allehelgen i gudstjenesten klokken elleve, men også med en samling i kirken på ettermiddagen med andakt, musikk og meditasjon. Etterpå inviteres alle med på et måltid i menighetshuset.

-Det er godt å være sammen

på denne måten. Tenne lys, føle at kirken har omsorg, bli minnet om at det er en himmel! sier Reidun L. Dyvik.

Helge Unneland, ansvarlig for flere av retreatsamlingene i Bergen, tror allehelgen er viktig for folk, nettopp fordi det er en dag der kirken innbyr til å holde frem en virkelighet bak død og grav.

«Trekket til side»

-Med tekstene fra Johannes åpenbaring som leses på allehelgensdag, er det som om forhenget blir trukket tilside. Vi får et glimt av den evige lovsangen som pågår. Det blir tydelig for oss at det er en menighet «i himmelen og på jorden», sier han og tilføyer:

-Etter begravelse oppstår det ofte et vakum for de pårørende. Man skaper lett et vemodig tilbakeblikk på deres liv. Allehelgen er en fin dag og minnes

DIAKON Reidun Laastad Dyvik inviterer til markering av allehelgen i Storetveit kirke.

dem, men egentlig handler dagen om det vi har i vente. ●

■ Se siste side for info om hvordan din menighet markerer allehelgen.

TROR: -Jeg tror mine kjære er i himmelen og at de sammen med Jesus skal ta i mot meg når min tid kommer, sier Ena Barrie Hennes (79).

FOTO: ANNE MYKLEBUST
ODLAND

Sunniva og Olav to viktige forbilder

Ikon malt av Hæge Aasmundtveit for Olavsfestdagene i Trondheim 1999.

Tema

Minnedager over norske helgener

8. januar	Hellige Torfinn	21. august	Hellige
26. januar	Hellige Eystein		Ragnvald Kole Kollson
15. mai	St. Hallvard		
8. juli	Sta. Sunniva	Vil du lese mer: Sigrid	
29. juli	Hellig Olav	Undset: Norske helgener	

Kunstnerne Kjell-Stig Amdam og Hæge Aasmundtveit har et nært forhold til norske helgener. -Også vi lutheranere kan kaste et blick på dem og tenke oss om. De er gode eksempler, sier Amdam.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

-Historien om Sta Sunniva er veldig vakker. Jeg opplever ikke bare at hun er Bergens skytshelgen, men min òg, sier kunstner Kjell-Stig Amdam.

-Mange vil ha det til at Sunniva bare er en legende, men jeg reserverer meg ikke på noe! Billedmessig og tankemessig ser jeg henne tydelig for meg, sier kunstneren.

Utsikt til Selja

Billedkunstneren var faktisk så fascinert av Sunniva at han flyttet til Selje og bygget hus med utsikt til klosteret på Selja der Sunniva levde. Med en slik daglig påminnelse om Norges eneste kvinnelige helgen, er det blitt mange Sunnivamotiver opp gjennom årene.

-De norske helgnene er viktige for oss. De har levd i landskapet vi lever i; slik er de geografisk nærere oss enn helgener i Italia eller Spania. Tenk hvilken stor

Kjell-Stig Amdam

forandring som kom i landet vårt med de norske helgnene, sier Amdam.

Også erkebiskop Eystein, en av de «fire store» som er hugget i stein i vestfronten i Nidarosdomen, har Amdam gitt et ansikt.

-Jeg opplever veldig stor interesse for bildene mine av de norske helgnene, særlig blant unge. Det er fantastisk å oppleve. Jeg når mange med Sunniva. Også vi lutheranere kan kaste et blick på helgnene og tenke oss om. De er gode eksempler, sier Amdam og legger til:

-Heldigvis er det ikke slik redsel for helgener og gull lenger i landet vårt.

Tilhørighet

Hæge Aasmundtveit har gjennom ikonkunsten gitt de norske helgnene Olav,

Sunniva, Tarald og Knut et ansikt.

-Jeg har mitt hjerte i ikoner og da spiller helgnene en viktig rolle, sier kunstneren, bosatt i Fredrikstad. Særlig Hellig Olav, som hun har malt flere ganger, står henne nær.

-Hellig Olav var en volds mann som ydmyket seg under Guds voldige hånd. Han ble forvandlet da han slapp Kristus til i sitt liv. Han er et veldig forbilde for oss, hans liv utstråler en nær tilhørighet til Kristus, sier hun.

Samler sinnet

-Det er jo uhørt i vår norske kirke å be til helgnene, men de kan likevel være viktige for oss som forbilder. Selv maler jeg ikke ikoner for å skape kunstobjekter, men for å hjelpe folk til å samle sinnet i meditasjon og bønn, sier Hæge Aasmundtveit og legger til:

-Jeg ser ingen motsetning mellom å tilhøre Den norske kirke og å male ikoner av helgener og det

de står for. Selv ser jeg heller ikke noe galt i å si: «Helige Maria Guds mor, be for oss syndere, nå og i vår dødstime».

-Jeg har hørt vitnesbyrd om hvilken styrke Maria har gitt folk i vanskelige stunder.

En motvekt?

-Mange har et vanskelig forhold til helgener. Hvorfor?

-Det er vel resultat av en motvekt mot katolisismen som vi ennå ikke er kommet over. Fremdeles er det jo tabu i pietistiske kretser å snakke om helgener. Men jeg tror vi er i ferd med å finne tilbake til dem, sier Hæge Aasmundtveit.

-Trenger vi helgener?

-Først og fremst trenger vi Kristus, men helgnene er Kristus-vitner. Jeg tror de kan hjelpe mennesker i meditasjon og stillhet. De kan gi oss en ro i sinnet, sier hun og tilføyer:

-Men de kan ikke frelse oss. Helgnene må ikke stå i veien for Kristus. ●

Helgener og veivisere

I dagligtale bruker vi antakelig ordet «helgen» mest i forbindelse med noe vi nekter for: Han er jo «ingen helgen». Men helgener finnes, og de lever med oss. Som forbilder og veivisere.

AV IVAR BRAUT, SOKNEPREST I BIRKELAND

Om de ikke ber for oss, så er de med i en kosmisk, verdensvid bønn. De ber sammen med oss. Til Ham som er Veien og Forbederen.

Allehelgensdag er en dag for å løfte blikket og se livet «under evighetens synsvinkel», «sub specie aeternitatis», som det så klangfullt sies av filosofen Spinoza.

Det er en dag som kan inspirere til å se seg selv i et større perspektiv. Da hører helgener med.

De store som var små

Våre søsken i troen i Den katolske kirken har et noe annet syn på helgener enn i vår kirke. Men også i vår lutherske kirke hører helgnene med. Vi ber ikke til helgnene, men sammen med dem ber vi til himmelens Gud. De mange helgendagene minner oss om kvinner og menn som i seg selv var små, men i Guds øyne var de store.

Gjennom sin tro på Kristus i sitt liv ble de forbilder og veivisere. De var faktisk «ingen helgen» noen av dem! Men gjennom livet sitt – og gjennom døden – viste de vei for alle andre. Tenk på en Frans fra Assisi: Gud virket gjennom ham på en måte som ble stående som en søyle for all ettertid. Men Frans selv var bare helt alminnelig «hellig». Han levde ut sin tro på Ham som var blitt hans Herre. De kjente helgnene kan vi gjerne minnes, også i gudstjenestene. For de er veivisere til Jesus, de inspirerer til å bære fram livet som et takkoffer for Gud, og vi står sammen med dem i et tros- og bønnefellesskap. Det er et fellesskap som døden ikke kan oppheve.

De små som var store

Men også de ukjente helgnene hører med i det samme fellesskapet av troende som ber. I nattverdliturgien har vi et både vakkert og sterkt uttrykk for dette: «Ved Ham lovsynger eng-

Innspill

Ivar Braut.

lene din herlighet, og din menighet i himmelen og på jorden priser ditt navn med samstemmig jubel.»

Vi har alle våre helgener. De blir aldri berømte slik som Frans, de trenger ikke komme i en helgenkalender, men de er. Gjennom sitt liv viste de vei for oss. De levde og døde «i Herren». Hvor mange tenker ikke tilbake på noen som er gått foran oss og nå er døde:

De var «ingen helgen», men de viste vei til Gud. De lærte oss å be, de bad for oss, de levde som de trodde. Sammen med de berømte helgnene hører våre egne helgener. Og på Allehelgensdag synger vi om dem alle:

«Å signet samfunn/sæle søskenkrans!/Vi står i striden – de i seirens glans/Men ett er alle – alle er jo hans!» (NSB nr.246).

Forbederen og Veien

Små og store helgener var vanlige mennesker som Gud virket gjennom. På merkelig vis virker Gud gjennom dem ennå. Velsignelsene fra det de gjorde når oss fortsatt. Det er noe å takke for, også når vi tenner lys Allehelgensdag. Når vi ber, gjør vi det i troen på at det er mange som ber sammen med oss, i himmelen og på jorden. Sammen ber vi til Ham som selv er Veien. Om Ham heter det:

«Kristus Jesus døde, ja, mer enn det, han stod opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han går i forbønn for oss.» (Romerbrevet kap. 8, v.34).

Han ber om at også vi må få leve i Herren og dø i Herren. Det er – under evighetens synsvinkel – størst av alt. ●

Der ha årets

Det er siste søndag før Halloween og storinnrykk på gårdsbruket Fox Hollow på Long Island. Alle skal kjøpe minst ett gresskar til Halloween - og det gjelder å finne det rette.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND
PÅ LONG ISLAND, USA

-Folk pynter like mye til Halloween som til jul, forklarer norsk-amerikanske Karin S. Sofarelli. Hun kjører forbi tørre brune åkre som vitner om at det meste av høstingen forlenget er forbi. Men langs landeveien lokker gårdene ennå med selvpukk av gresskar: høstens siste grønnsak skal i hus. Karin svinger av til Fox Hollow-gården, som fanger oppmerksomheten med et fem meter høyt plastspøkelse. På tunet hilser frua velkommen:

-Det er midt i kirketiden, så det er ennå stille i åkeren. Men vi venter storinnrykk i dag. Det er jo siste søndag før Halloween, sier Judy Rottkamp.

Delte meninger om «r

Halloween-skikkene med skumle kostymer, gresskarlykter og «trick or treat» er på fremmarsj i Norge, og barna gleder seg. Men ikke alle voksne er like begeistret.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

Eli Heggdal - daglig leder i Birkeland menighet, tobarnsmor og etnolog - skulle ønske vi heller kunne fylle dagen med å ta med ungene på kirkegården, snakke om dem som er borte, om døden, om sorg.

-Barn er fulle av undring og kjenner på sorg lenger enn vi tror. Allehelgen er en fin anledning til å snakke med barn om døden. Allehelgen handler jo om å minnes

FAN:- Når jeg skal plukke ut et gresskar, ser jeg etter fargen og tykkelsen, sier Edward. For ham betyr gresskaret like mye som juletreet. BEGGE FOTO: LINDA SCHADE

Halloween er høydepunkt

PÅ MARKED: Karin Schade Sofarelli skal plukke med seg flere gresskar, både til å spise og til å pynte med.

Bryllupsbilde i åkeren

Det tar ikke lange tiden før kundene strømmer til gården, som har 260 mål med gresskar. Det smeller i bildører og tuter i horn. Barna løper ut på jordet. Tar med seg en trillebår og begynner å se seg om etter akkurat det gresskaret de vil ha – det hele minner om norsk juletre-salg! Mrs Valerie, som kommer

rett fra kirken i svarte nylonstrømper, småsko og miniskjørt, laster bilen med tre store gresskar til 500 kroner.

-Folk er helt ville etter gresskar. Et år kom et brudepar og ville ta bryllupsbildet midt i åkeren, forteller Judy, som selv er oppfostret på den store, tunge oransje grønnsaken.

-Gresskarpai er det beste jeg vet, bedre enn hamburgere, men jeg har aldri tid til å lage det før Halloween er over.

Årets høydepunkt

Yngstegutt Jason, kjører rundt i minipick-upen og frakter gresskar hit og dit. Onkel Ed og tante Nancy er kommet for å hjelpe til med å veie gresskar og betjene kassen. I ukevis har slekten jobbet syv dager til ende.

-Jeg tenker vi slukner når Halloween kommer! Men vi elsker det. Halloween er årets høydepunkt, sier Ed.

Vi følger etter selvplukkerne

ut i åkeren for å høre om de har noen gode historier om Halloween. Barna forteller ivrig om hvordan de kler seg ut i skumle kostymer, ringer på dører for å si «trick or treat» (gi godteri eller vi spiller deg et puss), og hvor skremmende det er hvis de ringer på hos har kledd seg ut som spøkelser! De eldre forteller om ungdomstiden, da de kastet egg i oppkjørselen til folk og surret dopapir rundt husene til de i nabolaget som var minst populære...

Men når køen ved kasseapparatet minker utpå dagen har vi ennå ikke fått svar på hva Halloween-skikkene stammer fra. En ung mann i køen heiser på skuldrene:

-Halloween er bare en tradisjon. Vil du vite mer, får du gå til et bibliotek!

Karin har i alle fall funnet gresskaret hun vil ha. Hun kjører hjem for å sette det på trammen sin. ●

Hedensk fest

Halloween-feiringen i USA har sin opprinnelse i den keltiske festen «sammhain», som ble markert 31. oktober. Kelterne trodde dette var årets siste dag og at de døde hjem-søkte de levende i form av spøkelser eller hekser. Om natten svingte de med ut-hulte neper fylt med glø-dende torv for å holde ån-dene borte. De kledde seg som spøkelser og trodde man fikk være i fred for gjenferdene om man ga almisser i form av penger, kaker eller frukt (derfor skikken «trick or treat»). Da store mengder irer inn-vandret til USA på 1800-tallet, brakte de med seg den eldgamle skikken. I USA var det vanskelig å få tak i neper som i Irland, men gresskar vokste vilt og i mengdevis, og gresskar-fjeset ble det nye symbolet på Halloween. ●

KILDE: WORLD BOOK ENCYCLOPEDIA

Gresskarpai

2,5 dl sukker
1,5 ts kardemomme
1/2 ts ingefær
1/2 ts kryddernellik
1/2 ts muskat
1/2 ts salt
2 egg
3,5 dl lettkokt gresskar
1 pakke tørrmelk

Miks ingrediensene og hell i paiskallet uten å forste-ke. Stekes ved 175 grader i 30 minutter. ●

ny tradisjon»: -Ta heller barna med på kirkegården!

IMOT: Eli Heggdal er ikke begeistret for Halloween.

FOTO: FRODE HØYTE

hold som nører opp under krav-kulturen, der barn skal kreve snop ved å gå fra dør til dør i nabolaget. Et år ringte noen skrekkelige figurer på døra under Halloween og sang «We wish you a merry christmas» og truet til seg snop.

de som er gått bort. Det kommersielle Halloween

må ikke ta bort det fokuset, mener Eli, som synes lite om en rite med kommersielt inn-

-To måneder før jul! Jeg ble så oppgitt, sier Eli, som etterpå skrev et innlegg i Dagbladet.

Hedenske aner

-Har du tips til andre foreldre som ikke ønsker at barna skal delta i Halloween-feiringen?

-Vær tydelig på hva man selv mener. Antagelig vil det være vanskelig å forby barna å gå Halloween-bukk, men det går kanskje an å si at «her i Bergen går vi nyttårs-bukk. Det holder med én sånn dag».

-Er det problematisk at Halloween har okulte røtter?

-Jeg har ikke noe problem med de hedenske røttene. I

norden har de fleste tradisjoner en hedensk ane. Av kirkepolitiske årsaker plasserte kirken de kristne høytidene på datoene for de hedenske festene for å overta dagen. Men lenge levde de kristne og de hedenske festene side om side, sier etnologen Eli. Som et eksempel har Lucia en parallell i folketroen. Folk trodde at vetten Lussi kontrollerte at all mat var ferdig i tide til jul. Hvis folk ikke hang i, kunne hun slå seg vrang.

-Det vesentlige er at allehel-gen innebærer noe helt annet og dypere, og det skulle jeg ønske vi kunne formidle til barna våre, sier hun. ●

Kommuniserer menighetsbladene?

Audun Stølås fikk i september Sunniva-stipendet for å undersøke hvordan menighetsblader kommuniserer og om det har en form som når frem til dem som ikke er aktive i menighetsarbeidet.

AV ANNE MYKLEBUST ODLAND

-Noen blader er så dårlige at folk får alle sine fordommer om kirken bekreftet. Det er synd dersom bladet har den effekten, mener teolog og frilansjournalist Audun Stølås. Han har i en årrekke vært redaktør for menighetsbladet i Arna og tidligere i Nedre Eiker. Etter mange år som journalist i Dagen og NTB, arbeider han nå ved medieskolen Gimlekollen.

I månedskiftet november/desember håper han å ha sluttført prosjektet «menighetsbladet som kirkens kommunikasjon med sine medlemmer», som da vil bli tilgjengelig på nett.

-Jeg har ikke tenkt å henge ut noen, men vil bruke kommunikasjonsteorier for å påpeke gode kriterier som menighetsbladene kan benytte, sier Stølås og legger til:

-Jeg ser frem til å bringe frem kommunikasjonsstrategi på dette feltet.

Prestestyrt blader

Stølås mener det finnes et mylder av forskjellige me-

UNDERSØKER. Audun Stølås er i gang med prosjektet «menighetsbladet som kirkens kommunikasjon med sine medlemmer».

Aktuelt

nighetsblader, alt fra blader som fungerer som lokalavis i sitt sokn, til rene «plakatblader», der det kun trykkes kunngjøringer om basarer og annet som kun er interessant for dem som er aktive i menigheten.

-Har du allerede nå noen ideer om hva som må til for at et menighetsblad skal kunne kommunisere?

-Jeg tør ikke si det for basant før jeg har analysert bladene, men jeg har mistanke om at det er en stor fordel å frita prestene og andre kirkeansatte for produksjonen. De forteller helst om kirken fra sin synsvinkel. Da blir stoffet lett avsenderstyrt, istedet for at man tenker mottaker, slik man gjør ellers i pressen. Jeg tror en profesjonalisering av bladene vil være en stor fordel kommunikasjonsmessig. Det blir mye rart ellers, til tross for at enkelte prester kan ha journalistiske anlegg. ●

Sorg-seminar for etterlatte

I tillegg til å tilby sorggrupper, innbyr menighetene i Fana etterlatte til seminar om sorg. Seminaret finner sted i Skjold kirke lørdag 23. oktober kl 1030-1400.

PROGRAM:

■ HVA ER SORG, HVA GJØR SORGEN MED OSS ved sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme

■ LUNSJ
■ SAMTALE/SPØRSMÅL
■ ORIENTERING OM TILBUD TIL ETTERLATTE I FANA PROSTI

Påmelding:

Storetveit/Bones: Reidun L. Dyvik, tlf. 55 30 81 10. Birkeland: Tone Totland, tlf 55 36 22 80.

Slettebakken: Jorunn M. Johnsen, tlf. 55 59 71 50 ●

BERGEN OG OMEGN BEGRAVELSESHJELP

K.H.POLDEN 56 33 45 88
TOM WILSON 55 19 55 88

Teatergt. 20, 5010 Bergen

Tlf. 55 21 44 50

Mobil 917 51 700

- DØGNVAKT
- PARKERING
- BLOMSTER
- MONUMENTER

Vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Velkommen til

FANA SPAREBANK
- en bank å stole på

tlf. 55 91 98 00
www.fanasparebank.no

Mellom hvert menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf. 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om gudstjenester i Fana Prosti.

E-post:
vivian@fanaposten.no
E-post:
annonseavd@fanaposten.no

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og god musikk får du hos
VESTLANDSKES BOKHANDEL AS

Vetrlidsalm. 1, 5014 Bergen
Tlf. 55 31 79 63
post@vestbok.no

Hvordan har du det...
EGENTLIG?

Krisetelefon
815 33 300

Eposttjeneste
www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS

ET MENNESKE Å PRATE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

Solstrands BEGRAVELSESBYRÅ A/S

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd

Tlf. 55 32 55 50

Døgnvakt

Herm. Foss g 11 - 5007 Bergen

Hvem-hva-hvor i Bønes menighet

STABEN I BØNES MENIGHET

Bønes kirke

Øvre Kråkenes 250, 5152 Bønes
telefon .. 55 30 81 00/ 55 30 81 01
telefaks 55 30 81 09
epost .. bones.menighet@bkf.no
Helge Kolstad, daglig leder:
telefon 55 30 81 00
Inge Høyland,
kapellan 55 30 81 03
Yngvild W. Kolbergstrud,
kirkemusiker 55 30 81 01
Arthur Nordeide
kirketjener 55 30 81 00

Kontor Storetveit menighetshus

Bjarte Holme, sokneprest,
kontor Storetveit 55 30 81 12
Kari Vatne,
kapellan 55 30 81 15
Bodil Dyrøy Bredholt
kateket 55 30 81 18
Reidun Låstad Dyvik
diakon 55 30 81 17

Bønes Menighetsråd

Kontakt: Karl Johan Kirkebø
telefon 55 12 45 78

Nestleder: Hans Jacob Berg
telefon 55 12 02 40

Bønes Småbarnstreff

Sosialt treff for foreldre som er hjemme med barn på dagen. Møtes hver onsdag kl. 10.00-12.00 i Bønes kirke, for aktiviteter og sosialt samvær.
Kontakt kapellan Inge Høyland
telefon 55 30 81 03

Bønes menighetsrings førskole og barnehage

Våkleiva 68.
telefon 55 12 05 50

Bønes Ten – Sing

Øvelse hver ons. kl. 19.30 – 21.30
Kontakt:
Yngvild Kolbergstrud .. 55 30 81 01

Bønes Speidergruppe NSF

Kontakt: Erik Geber
telefon 55 12 41 90

Hyggetreff i Bønes kirke

Kontakt: Gerd Daviknes
telefon 55 16 56 07

Bønes Minising

Øver hver 2. uke kl. 17.15-18.00 i Bønes kirke
Kontakt Lindis A. Sætre
telefon 55 12 38 28

Søndagsskole

Kontakt: Marit Z. Berentsen
telefon 55 12 23 32

Bønes Tria

Torsdager kl. 18.15-19.00 i Bønes kirke
Kontakt: Øivin Christiansen
telefon 55 12 55 69

FELLES AKTIVITETER BØNES OG STORETVEIT

Klubben

Kontakt: Kjartan Steffensen
epost kjartansteffensen@yahoo.no
mobil 90737973

Bibelgruppetjenesten

For sosialt samvær og samtale om kristen tro

Alpha-kurs

Et lite halvår kurs (10 kvelder og en helg) for alle, uansett tvil og tro. Kveldsmat, tema og samtale om de sentrale deler av den kristne tro. Oppstart: Se art. annet sted i bladet.

Misjonsforeninger

Diakoniutvalget
Bankgiro 9524.05.03493

Besøktjeneste

For den som ønsker besøk eller å bli besøkt. Sorggruppe ved skilsmisse / dødsfall. Kontaktperson for alle disse felles aktiviteter:
Diakonvikar 55 27 31 16

Givertjenesten:

Bankgiro 3416.20.00464

Åpen kirke på Bønes

Hver torsdag mellom kl. 12-14 er Bønes kirke åpen. Om du vil søke stillheten, tenne lys, eller samtale med noen, så er du hjertelig velkommen. Diakonvikar Reidun L. Dyvik eller noen andre fra diakonutvalget på Bønes er tilstede disse torsdagene.

Nye og gamle fjes i Bønes-staben

Det siste året har flere faste medarbeidere i menighetsstaben hatt permisjoner og fra nå av alle de faste på plass igjen i sine stillinger.

I tillegg har vi fått ny stilling som kirketjener/ vaktmester i Bønes kirke. Vi redegjør kort nedenfor de endringer som har funnet sted nå ved inngangen til et nytt semester.

BODIL BREDHOLT er tilbake som kateket i full stilling. Hennes hovedarbeidsområde er konfirmantopp-

Bodil Bredholt

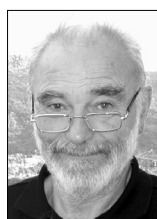
læringen for alle de ca. 180 konfirmanter prestegjeldet har inneværende år. Brita Holme har vært vikar i stilling siste året.

Reidun Laastad Dyvik

REIDUN LAASTAD DYVIK er tilbake i full stilling som diakon. Diakonens hovedarbeidsområde er å tilrettelegge for menighetenes utvidete omsorgsarbeid. Jonny Rogne har vikariert i stillingen det siste året.

ARTHUR NORDEIDE er tilsatt i 50 prosent stilling som kirketjener/ vaktmester i Bønes kirke. Han kjenner kirken og arbeidet godt.

Arthur Nordeide

Arthur var aktiv og ledet alt det frivillige praktiske arbeidet da kirken ble bygd.

RAGNHILD og ØYSTEIN KIRKEBØ deler den nyoppopprettede 35-prosentstillingen som barne- og ungdomsarbeider i Bønes og Storetveit menigheter. Menighetsrådet har nemlig vedtatt å styrke konfirmentarbeidet i inneværende år, dette for å kunne gi våre konfirmanter et best mulig opplegg.

Dette er gjort ved at der er opprettet en 35 prosent stilling i menighetene. ●

Se også side 14!

Ragnhild Kirkebø

Øystein Kirkebø

Konkurranse: Vil du skrive Bønnessangen?

Bønnes menighet og Bønnesbladet utlyser sang-konkurranse for at bydelen vår skal få en egen sang.

ARVE LØVENHOLDT

Vi tror dette kan være med å skape vår egen Bønnesidentitet som mange gode krefter i området jobber for.

Bønnessangen skal enten være basert på en kjent melodi eller med nykomponert melodi og vi vil gjerne ha en egen sang for Bønnes - vår bydel. Det blir egen klasse for barn opp til syvendeklasse. En jury vil bedømme innsendte forslag og legge frem de beste til avstemming her i bladet. Juryen be-

står av Jens Holstad (dirigent for Bønneskoret) Tor Endresen (Bønnesangeren) og Arve Løvenholdt (tidligere prest i Bønnes). Resultatet blir presentert og fremført på Bønnesdagen 2005 og de beste vil bli behørig premiert. ●

Send bidraget til Bønnesbladet, boks 149 Bønnes 5849 Bergen, merket med navn, alder (for barn) og adresse. Bidrag kan også leveres på kirkekontoret.

Årets ungdomsarbeidere

Søsknene Ragnhild og Øystein Loven Kirkebø har selv vært aktive i ungdomsarbeidet i Bønnes og Storetveit i mange år. Nå vil de gjøre det de kan for at andre ungdommer kan få oppleve noe av det de har fått.

AV YNGVILD WATTUM STUKSRUD

Ragnhild (20) og Øystein (24) skal begge jobbe som ungdomsarbeidere i Storetveit og Bønnes dette skoleåret. Mye av tiden skal de bruke på konfirmantarbeid, men de skal også være hovedledere i Ten-Sing på Bønnes.

-At jeg fikk Ten-Sing som en del av arbeidsoppgavene var et stort ønske jeg hadde, sier Øystein.

- Dette er et viktig arbeid og jeg håper virkelig at Ten-Sing er kommet for å bli.

Søsknene var med på å starte Ten-Sing-gruppa i fjor høst, og tross mye arbeid til tider og en timelønningen kan bli lav synes de arbeidet er utrolig gøy og inspirerende.

- Jeg får veldig mye igjen når jeg ser at ungdommene blir engasjerte og har det kjekt, sier Ragnhild.

Friluftsglad

Både Ragnhild og Øystein gleder seg til året sammen med konfirmantene.

- Jeg gleder meg veldig til å bli kjent med alle sammen. Det virker som det er en flott

gjeng i år som i fjor. Og så liker jeg jo å reise på tur også... -og kanskje spesielt når vi kan ha med ski! sier Øystein med et lengselsfullt blikk i øynene... Øystein har vært leder i ungdomsklubben i Storetveit i fire år og er svært glad i friluftsliv.

Dessuten gleder begge søsknene seg veldig til å jobbe med Ten-Sing.

-Det var veldig kjekt i fjor, smiler Ragnhild. -Nå har vi holdt på et år og vet litt mer om hva vi bør og ikke bør gjøre. I år som i fjor skal vi ha en revy sammen med dramakonfirmantene. Det blir nok et av flere høydepunkt.

Utfordringer

-Den største utfordringen vi får i arbeidet med konfirmantene er nok å lage et opplegg alle er fornøyde med. Det som passer noen passer ikke alltid andre. Jeg håper konfirmantene blir engasjerte og deltar i diskusjoner. At de skjønner at vi har noe viktig å komme med, sier Ragnhild.

-Jeg vil gjerne vise ungdommene at det å være kristen ikke er noe stereotypet. Mange tror at alle som

Ragnhild Loven Kirkebø (20)
Studerer medisin, 1 året.

Interesser: Friluftsliv og særlig ski. Liker cafélivet og veldig glad i musikk. Har nylig blitt med i ifmsa, en organisasjon drevet av medisinstudenter som driver med utveksling og har noen bistandsprosjekter.

Øystein Loven Kirkebø (24)
Tar master i medievitenskap på universitetet

Interesser: Friluftsliv, alpint, klatring, breturer. Glad i musikk, liker å gå på konserter.

GLEDER SEG: Ragnhild og Øystein Loven Kirkebø gleder seg til å ta fatt på arbeidet med å være ungdomsarbeidere i menigheten. FOTO: YNGVILD W. STUKSRUD

er kristne er sånn og sånn, noe som ikke alltid er positivt. Det er viktig for meg å fortelle om hva kristendommen er og hvordan det kan bli en del av hverdagen deres, sier hun. Øystein nikker enig, men legger også til: - En viktig utfordring for oss blir dessuten å sørge for at alle føler at de blir sett. Jeg har et sterkt ønske om at alle de vi jobber med skal føle seg verdsatt.

Det overordnede målet med året er nok at ungdom-

mene skal få et positivt og godt forhold til kristendommen og kirken. Ungdomsskolen kan være en vanskelig tid og det er viktig at de har en trygg plass å komme til der de vet de kan være seg selv og bli tatt på alvor.

-Jeg tror at alt for mange ungdommer ikke føler at det er en naturlig plass for dem i kirken. Det er jo bare en misforståelse. En misforståelse vi som jobber i kirken kan prøve å rette på, konkluderer Øystein. ●

Giverglede ...

Det er satt i gang fast givertjeneste i Bønes menighet. Vi vet mange føler for å gi til menigheten. Derfor vil vi prøve å hjelpe til å finne gode prosjekter og melde tilbake om hvordan det utvikler seg. Alle som har vært med i Bønes menighet har kjent gleden over å oppnå målene. Det vi ser for oss er et prosjesjonskors og stolaer til bruk under

gudstjenestene. Har du lyst til å melde deg som fast giver kan du bruke denne påmeldingsslippen. Du vil så få tilsendt giroblankett fra oss.

Jeg vil gjerne melde meg som fast giver til Bønes menighet:

Navn:

Adresse:

Postnr:

Jeg vil gi (sett kryss)

Kvartalsvis ☐ Halvårlig ☐ Årlig ☐

Sign:.....

Svarslippen sendes Givertjenesten

v/Per Røen, Kråkeneslia 45, 5152 Bønes

SPAR

MATBUTIKKEN PÅ BØNES

Våkleiva 43, 5062 Bønes

Tlf 55 11 85 00

**DEN BESTE TIDEN
ER DEN DU DELER
MED ANDRE**

Din leverandør: Steinsvikveien 2, 5251 Søreidgrend

Bestilling 22 22 55 55 - www.peppes.no

FAGERNES YACHT CLUB

Straumevegen 168
N-5151 Straumsgrend

Tlf. : +47 55125080
Fax : +47 55122303

BILHUSET
KRÅKENES • A S

ØVRE KRÅKENES 51
Telefon 55 52 60 00

Liss- dame- og
herrefrisør
SALONGEN

Telefon 55 12 19 75

Øvre Kråkenes 115 - 5152 Bønes

COOP
mega
KRÅKENES

Bjergvin
BEGRAVELSESBYRÅ

Eilif Andersen
DØGNVAKT: 55 20 23 00
Natlandsveien 8, Landås

BØNES HAGESENTER

Bønnesskogen 40
5152 Bønes
Tlf. 55 12 29 21

infodoc as

BRUKERVENNLIGHET SATT I SYSTEM

Bergen: Infodoc as, P.B. 183, Bønes, 5849 Bergen
Tlf. 55 52 63 00 - Fax. 55 52 63 29

www.infodoc.no

Bønnesstranden 50 - 5155 Bønes
Tlf. 55 91 68 44 - Mob 992 48 377
Åpent: Tor-fre 12-19 • Lør 9-15

Bjarne Johnsen a.s

Postboks 13 Kokstad - 5863 Bergen

SCC SCANDIACONSULT

KRAMBUA

Åpningstider

Man-fre 0900-2100

Lørdag 0900-2000

Telefon: 55 27 37 30

Butikken yter også
Postens tjenester

*Vi kan hjelpe til med rådgivning/
tilrettelegging ved begravelser/bisettelser*

RAGNHILD THORSHEIM KRISTING
GRAVFERDSHJELPEN A S

Hagerupsvei 32X, 5093 BERGEN

Hele døgnet
Tlf. 55 28 05 22

shell spanderer
hver 6. bilvask

Bønes Bilistsenter
55 12 01 80

Begravelses-
byrået i

FYLLINGSDALEN

55 15 40 90
HELE DOGNET

Odd Abbedissen
PRIVAT
55 16 04 43

Kommer i hjemmet for samtale.

O. Abbedissen Begravelsesbyrå a.s

Folke Bardottesvei 44-46
Spectrum v/Oasen - 5147 Fyllingsdalen

Livets gang

døpte

Bønes kirke

Maria Stub	24.04.04
Pernille-Isabelle Å. Kinden	16.05.04
Thale Stokken Madsen	16.05.04
Liana Lecita Henriksen	15.08.04
Guro Osgjerd Garnæs	05.09.04
Celina Tomassen Nordahl	19.09.04

Andre kirker

Ellen E. Omsted Toft	13.03.04
Tobias Hopsdal Nordal	14.03.04
Cecile Ruiz Fonn	24.04.04
Jonas Lerch Dahl	20.06.04
Benjamin Miles	08.08.04
Kristian Skarveland Nystad	08.08.04
Maria V. S. Kamzler	29.08.04
Erlend Ralph Eide	12.09.04
Philip Alexander H. Mendoza	12.09.04
Margrethe Reksten-Njoten	19.09.04
Sigrid Heradstveit	19.09.04
Erlend Tillung Vik	19.09.04

vigde

Lene Smørdal og Rolf Andre Nilsen *viet i Storetveit kirke*
Inger Helgeland og Øyvind R. Bjørkås *viet i Årstad kirke*
Elisabeth Heggland og Rolf Urø *viet i Sandvikskirken*
Trine G. Johannessen og Tomas T. Jansen *viet i Storetveit kirke*
Hildegunn Breili og Arne Konglevoll *viet i Storetveit kirke*
Mette Christin Schultz og Rune Torgersen *viet i Fyllingsdalen kirke*
Kathrine Iversen og Tore Larsen *viet i Laksevåg kirke*
Eva T. Johansen og Svein J. Dyngeland *viet i Sjømannskirken på Gran Canaria*
Iselinn Jensen og Stian Juliussen *viet i Storetveit kirke*
Rolanteena R. Rajakumar og Arvid Helle *viet i Sandvikskirken*

døde

Ingrid Paulsen	27.02.04
Britt Løvlien	30.03.04
Sergei August Witte	23.05.04
Svein Wilhelmsen	26.05.04
Margit Solberg	31.05.04
Borghild Konstanse Rebnord	04.06.04
Sonja Langeland	07.06.04
Edvard Osvald Rongevær	14.06.04
Arne Wilhelm Lund	11.07.04
Gerd Lucie Skurtveit	01.08.04
Marie Konstance Thompson	08.08.04
Karl Johan Sæthre	14.08.04
Sverre Magnus Igelkjønn	28.08.04

Kalender

Gudstjenester, Bønes kirke

17. oktober 20. s.e. pinse
Joh 9,1-7. 35b-38
11.00 Familiegudstjeneste med dåp,
Bjarte Holme

24. oktober 21 s.e. pinse
Mark 10,13 – 16
11.00 Gudstjeneste med nattverd,
Kari Vatne

**31. oktober 22. s.e. pinse -
Bots og bededag**
Luk 13,23-30
11.00 Gudstjeneste med nattverd,
Bjarte Holme

**7. november 23 s.e. pinse -
Allehelgensdag**
Matt 5, 13 – 16
11.00 Gudstjeneste med nattverd og
dåp, Inge Høyland

14. november 24 s.e. pinse
Mark 12, 41- 44
11.00 Gudstjeneste med nattverd,
Bjarte Holme

**21. november -
siste søndag i kirkeåret**
Åp 22,12 - 17
11.00 Gudstjeneste med nattverd,
Kari Vatne

28. november - 1.s. i advent
Matt. 21,1-9
11.00 Gudstjeneste med nattverd og
dåp, Inge Høyland

Bønes kirkes søndagsskole:

Følgende søndager:

3. oktober-
24. oktober
31. oktober
7. november
14. november
21. november
5. desember

Gudstjenester, Storetveit kirke

17. oktober 20. s.e. pinse
Joh 9,1-7. 35b-38
11.00 Høymesse med nattverd.
Kari Vatne

24. oktober 21 s.e. pinse
Mark 10,13 – 16
11.00 Høymesse med nattverd og dåp.
Bjarte Holme

**31. oktober 22. s.e. pinse -
Bots og bededag**
Luk 13,23-30

11.00 Høymesse med nattverd.
Kari Vatne

**7. november 23 s.e. pinse -
Allehelgensdag**
Matt 5, 13 – 16
11.00 Høymesse med nattverd.
Bjarte Holme

14. november 24 s.e. pinse
Mark 12, 41- 44
11.00 Familiegudstjeneste. Kari Vatne

21. nov. Siste søndag i kirkeåret
Åp 22,12 - 17
11.00 Høymesse med nattverd.
Inge Høyland

28. november 1.s. i advent
Matt. 21,1-9
11.00 Familiegudstjeneste med dåp,
Bjarte Holme

Konsserter i prostiet

31. oktober
Gospelnight i Storetveit kirke kl. 19.00

17. november
Kameliadamen. «Drømmen om den store
kjærligheten» av Alexander Dumas d.y.
Teaterkveld på Den Nationale Scene (sto-
re scene) kl 19.30. Pris kr 190,- /170,- (ordi-
nær pris kr 240,-).

21. november
Folketoner & jazz i Storetveit kirke kl 19
med blant andre Ingvill Morlandstø, sak-
sofoner; Ruth Bakke Haug, orgel/bassgi-
tar og Karsten Dyngeland, piano
Bill v/ inng kr 100 (kr 60)

21. desember
Christmas Carols i Storetveit kirke. Bli
med og syng julen inn sammen med Aga-
pe på denne tradisjonsrike «sing along»
konserten i Storetveit kirke, tirsdag 21. de-
seember kl 19.30. Etterpå blir det pepper-
kaker og gløgg i menighetshuset.

6. januar
Draumkvedet med kvedaren Berit Op-
heim fra Voss. Fantoft stavkirke, torsdag 6.
januar kl 18.00 og kl 20.00. Pris kr 100,-